

Noces. d'Argent

Llambregada a la història del **FUTBOL RIBETÀ**

En aquests dies es compleixen 25 anys de la inauguració de l'actual Camp d'Esports, el futbol, però, fa més de 50 anys que es practica en el nostre poble. Hem furgat en la memòria d'alguns homes nats a principis de segle i sobretot en papers d'aquella època, hi quasi bé podem assegurar, que el primer partit amistós convenientment reglamentat —i cal donar tot el valor que en aquells temps tenia la paraula amistós, que volia dir «donar-ho tot»— va tenir lloc el dia 30 de juny del 1918, organitzat pel «Club Sportiu Ribes», —que era una Secció del benemèrit Ateneu— en l'explanada de l'actual Plaça Marcer, entre els reserves del Vilanova i del Vilafranca i que per cert, fou presenciat per un miler de persones. Si bé tècnicament era superior l'equip vilafraquí, el Vilanova va obtenir la victòria per 7 a 3, gràcies a la fenomenal actuació del seu porter Ansón, guanyant la Copa de l'Ajuntament i onze medalles.

El «Club Sportiu Ribes» —ja hem dit que era una Secció esportiva de l'Ateneu— practicava el ciclisme, però a principis de l'any 1918, també practica futbol i al no tenir un terreny adequat, es posa d'acord amb l'Ajuntament perquè provisionalment

els deixi jugar a la Plaça Marcer, però en la sessió que el Consell Municipal celebrà el dia 10 de juliol d'aquell mateix any, acordà per unanimitat, advertir al «Club Sportiu Ribes», el caràcter provisional del permís que s'els concedí per jugar a futbol a la Plaça Marcer, «atenent al perjudici que causen als arbres de dita plaça, perquè procurin com més aviat millor, adquirir un terreny adequat pels seus entreteniments».

Tres setmanes després, el president del Club, Sr. Bertràn, lamenta encara no haver trobat un lloc a propòsit, i és nomenada una Comissió perquè s'en preocupi amb urgència. Aquesta Comissió devia treballar de valent i amb èxit i aquell primer partit seria el ferment que havia de prendre en la massa del jovent ribetà, i així podem llegir com en la diada dels Reis del 1919, va ésser inaugurat oficialment el primer camp d'esports de tota la història del futbol a casa nostra, amb una extraordinària solemnitat, prenent-hi part tots els estaments socials i resultant una festa de tot el poble, com poques vegades succeeix. Des de l'Ateneu —en el centre del poble— fins al nou camp d'esports situat en el sector comprès entre els avui carrers

del Marquès d'Estella i Maristany, un riu de gent acompanyats de la banda local «Germanor Artística», escampava l'alegria pels carrers del trajecte. Es calcula que més de 1.400 persones es congregaren en el Camp, on després de la benedicció i dels parlaments habituals, es jugà el partit inaugural entre el Sitges i el C. S. Ribes, guanyant els suburencs després d'un partit molt disputat, en el que sobresortiren l'Ernest Miret i en Pere Coll de l'equip local, que estava integrat per Coll II, Pérez, Miret; Coll I, Roig, Bertràn; Puig, Milà, Borrell, Jacas i Roig P.

No sabem exactament fins quan va durar aquest camp i l'equip de l'Ateneu, però sí que podem dir que per allà els anys 1922 o 1923, existí un altre club amb el nom d'Unió Sportiva Ribetana i que tenia el camp de joc en uns terrenys d'en Josep Jacas tocant la carretera de Sitges, i si bé no durà masses anys, arribà a acoplar un equip de gran resistència física i que fou visitat per equips de reconeguda fama, aconseguint sonades victòries. Molt ens plau deixar constància en aquestes planes dels homes que integraven aquell «team» com en deien llavors, alguns dels quals ja havien format en les files de l'equip de l'Ateneu: Coll, Pelegrí, Moreno; Milà F., Puig I, Puig II.; Marcer, Giral, Margelí, Tuset i Vivó, actuant també alguna vegada, l'Albareda (porter), Milà J., Pagés i Vidal. Ja hem dit que aquest camp d'esports, no durà pas masses anys, i sembla que una de les causes, fou l'accident que sofrí un jugador de l'Iris de Sants, que va trencar-se la cama en un partit jugat en aquell camp, i el futbol organitzat, pràcticament desaparegué.

L'afició del jovent per el futbol però, havia ja arrelat i el primer descampat que es trobava, servia per córrer darrera la pilota. És així, com a prop de l'Església —probablement on hi hagué el primitiu— de mica en mica s'anà explicant un camp que serví molt bé per a practicar-hi el futbol, i que inclús devien organitzar-hi competicions o almenys, partits amistosos, doncs hem vist fotografies que així ho fan suposar i en les que hi hem reconegut en «Pitus» en Peret Coll, Ferret, Giral, Margelí (Alexandre), Forn, Butí, Almíral, Rigualt, Cabrer i Miret de les Planes. L'encarregat del botiquí, era el Dr. Cuadras, llavors molt jovenet.

Uns anys després, resorgí un nou C. D. Ribes, que amb l'esforç personal dels que practicaven el futbol es va explicar

un camp de Can Puig que no es cultivava, situat al costat de l'Hospital. Era un terreny que la grava hi abundava en accés, però serví per jugar-hi uns quants anys i mantenir així la llavor del futbol en els joves d'aquella generació, que pràcticament eren els darrers esmentats. Nou parèntesi i nova rebrotada en plena guerra i també en terrenys de Can Puig situats al dret de l'Hospital, entre l'Avinguda Jacas i l'avui Av. Franco, amb nova explanació de terreny, aquesta vegada amb més empena en el pla competitiu i en el que s'arribaren a fer famosos els partits entre el Ribes i el Sitges. D'aquests dies, recordem el porter Rigualt, en Forn, —que era el jòquer de l'equip i el jugador que més anys estigué en actiu— en Canela, l'Artís, Pascual, Sabater, Rovira, Robert, Jacas, Marcer, Mestre i algun altre que sentim no recordar. Aquest camp aconseguí mantenir-se durant tota la guerra i fins uns quans anys després d'acabada.

Però el pas definitiu per l'estabilització —permeteu el mot— del futbol ribetà, fou quan l'Ajuntament que presidia el Sr. Josep Coll Carbonell, decidí adquirir uns terrenys en el Bosc de Plaça, per dedicar-los a complexe esportiu. El primer que va explicar-se fou el camp de futbol, que va inaugurar-se l'any 1947 i que enguany ens dona motiu per celebrar les seves Noces d'Argent.

També com en la primera època del futbol ribetà, presideix al C. D. Ribes en aquests dies difícils de la seva reorganització, el Sr. Miquel Bertràn, que ja ostentà la presidència del primitiu Club Sportiu Ribes. Des d'ací, el meu humil homenatge d'admiració a qui en vida tantes proves donà d'amor al poble, des de la presidència del futbol ribetà i com a batlle del Magnífic Ajuntament. Crec que en la celebració d'aquests 25 anys no podem regatejar-li un pietós record, juntament amb tots aquells dirigents i jugadors que en vida ajudaren a forjar el nostre C. D. Ribes.

D'aquell primer partit inaugural del nou i definitiu Camp d'Esports Municipal del Bosc de Plaça, que tingué lloc en la Festa Major de Sant Pere del 1947, volem recordar els noms dels jugadors que en tal ocasió vestiren la camisola del C. D. Ribes (F. de J.), jugant un partit amistós amb l'Atl. Vilanoví, que ens derrotaren estrepitosament, però això no tenia importància. L'interessant era, que aquells jugadors que saltaven per primera vegada en aquell camp, estaven segurs que ini-

ciaven un època de futbol que tindria continuïtat. Encara que potser alguns d'ells no jugaren més, volem deixar constància dels seus noms. Eren en Forn, —l'etern futbolista— Roig II, Puigbarraca; Camps, Roig I, Pascual; Canela, Escofet, Artís, Rovira, Mestre, Raventós, Roig Ig., Roig S., Ramos i Marcer.

Un any després, el terreny era modificat i l'any 1950 foren edificades les cases, per canviar-se jugadors i àrbitre, juntament amb un petit bar.

En la temporada 1950-51 s'aconseguí el primer títol, essent proclamat el C. D. Ribes Campió d'Educació i Descans. Però el poc interès del jovent per practicar el futbol per una part i l'afany —noble afany— del Club per escalar categories, feren que es dongués entrada a l'equip a alguns jugadors de la comarca, que després per mantenir la categoria es feu necessari incrementar, creant al Club més d'un problema econòmic, que indubtablement proporcionaren victòries i amb elles, l'etusiasme dels aficionats.

L'empenta però, era donada i de mica en mica, s'anà assegurant la continuïtat de l'equip, primer sota la presidència del Sr. Bertràn, després de l'Abel Milà i actualment d'en Joan Ferret. La tasca d'aquests 25 anys ha sigut dura, i ens cal felicitar a tots els dirigents, per haver portat i mantingut el C. D. Ribes a Segona Regional, aconseguint aquesta temporada, un honorable segon lloc.

Es probable que involuntàriament i per la necessitat de resumir hagim omès algun nom o desgavellat alguna data, cosa per altra part, bastant normal, havent tingut de recollir molts detalls d'aquesta història, de viva veu i de diverses persones, lapse que d'existir, som els primers en lamentar.

D'aquell 30 de juny del 1918 fins aquest 2 de juliol del 1972 han transcorregut 54 anys, i no volem acabar aquesta llambregada sense rendir el nostre tribut d'admiració, als qui d'una manera o altra han contribuït en aquest mig segle a l'història del futbol ribetà.

P. Carbonell i Grau

